

- 4) Articolul 30 din Directiva 2004/38 impune statelor membre să ia orice măsură utilă pentru ca persoana interesată să înțeleagă conținutul și efectele unei decizii adoptate în temeiul articolului 27 alineatul (1) din această directivă, dar nu impune ca această decizie să îi fie notificată într-o limbă pe care o înțelege sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că o înțelege, în condițiile în care nu a introdus o cerere în acest sens.

(¹) JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Oradea – România) – Ruxandra Paula Andricuș și alții/Banca Românească SA

(Cauza C-186/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Contract de credit încheiat într-o monedă străină — Risc de schimb valutar în sarcina exclusivă a consumatorului — Dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract — Momentul la care trebuie apreciată existența dezechilibrului — Conținutul noțiunii de clauze „exprimate în mod clar și inteligibil” — Nivelul de informare care trebuie furnizat de bancă]

(2017/C 382/24)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ruxandra Paula Andricuș și alții

Intimată: Banca Românească SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că noțiunea „obiectul principal al contractului”, în sensul acestei dispoziții, include o clauză contractuală, precum cea în discuție în litigiul principal, inserată într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale și potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat, având în vedere că această clauză stabilește o prestație esențială care caracterizează acest contract. În consecință, această clauză nu poate fi considerată ca fiind abuzivă, în măsura în care este exprimată în mod clar și inteligibil.
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie exprimată în mod clar și inteligibil presupune că, în cazul contractelor de credit, instituțiile financiare trebuie să furnizeze împrumutaților informații suficiente pentru a le permite să adopte decizii prudente și în cunoștință de cauză. În această privință, această cerință presupune ca o clauză potrivit căreia împrumutul trebuie restituit în aceeași monedă străină în care a fost contractat să fie înțeleasă de consumator atât pe plan formal și gramatical, cât și în ceea ce privește efectele concrete ale acesteia, în sensul ca un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să poată nu numai să cunoască posibilitatea aprecierii sau a deprecierei monedei străine în care a fost contractat împrumutul, ci și să evalueze consecințele economice, potențial semnificative, ale unei astfel de clauze asupra obligațiilor sale financiare. Este de competența instanței naționale să efectueze verificările necesare în această privință.

- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că aprecierea caracterului abuziv al unei clauze contractuale trebuie efectuată în raport cu momentul încheierii contractului respectiv, ținând seama de ansamblul împrejurărilor de care profesionistul putea avea cunoștință la momentul respectiv și care erau de natură să influențeze executarea ulterioară a contractului respectiv. Revine instanței de trimitere sarcina să evalueze, având în vedere ansamblul circumstanțelor din cauza principală și ținând seama în special de expertiza și de cunoștințele profesionistului, în speță ale băncii, în ceea ce privește posibilele variații ale cursurilor de schimb valutare și riscurile inerente contractării unui împrumut în monedă străină, existența unui eventual dezechilibru, în sensul dispoziției menționate.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spania) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)/Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Cauzele conexate C-215/16, C-216/16, C-220/16 și C-221/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Energie electrică de origine eoliană — Directiva 2009/28/CE — Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile — Articolul 2 al doilea paragraf litera (k) — Schemă de sprijin — Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) — Taxe administrative — Directiva 2008/118/CE — Regimul general al accizelor — Articolul 1 alineatul (2) — Taxe indirecte suplimentare care urmăresc scopuri specifice — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Articolul 4 — Impozitare minimă a energiei — Redevență aplicabilă aerogeneratoarelor destinate producerii de energie electrică]

(2017/C 382/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamante: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Pârâtă: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Dispozitivul

- 1) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, în special articolul 2 al doilea paragraf litera (k) și articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (e) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede perceperea unei redevențe pentru aerogeneratoarele destinate producerii de energie electrică.